

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 25.271 van 30 maart 2009
in de zaak RvV X II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 6 juni 2008 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van 7 mei 2008 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater), aan de verzoekende partij op dezelfde dag ter kennis gebracht.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gezien het arrest tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid nr. 11.117 van 9 mei 2008 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gelet op de beschikking van 26 februari 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 maart 2009.

Gehoord het verslag van de kamervoorzitter Ch. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat F. JACOBS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE TUSSENARREST:

Over de rechtspleging

Artikel 39/82, §1, vierde en vijfde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt:

“(…) De verzoeker dient, wanneer hij de schorsing van de tenuitvoerlegging vordert, te opteren hetzij voor een vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid, hetzij voor een gewone schorsing. Hij kan op straffe van niet-ontvankelijkheid noch gelijktijdig noch

opeenvolgend hetzij opnieuw toepassing maken van het derde lid, hetzij in zijn in § 3 bedoeld verzoekschrift andermaal de schorsing vorderen.

In afwijking van het vierde lid en onverminderd het bepaalde in § 3, belet de verwerping van een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid niet dat de verzoeker nadien een vordering tot schorsing volgens de gewone procedure instelt indien deze vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd verworpen omdat de uiterst dringende noodzakelijkheid niet afdoende werd aangetoond. (...)"

Het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, wordt verworpen bij arrestnr. 11.117 van 9 mei 2008 omdat er niet voldaan is aan één der cumulatieve voorwaarden als bepaald in artikel 39/82, §2 van de Vreemdelingenwet en artikel 43, §1 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, met name een 'ernstig en moeilijk te herstellen nadeel'. Het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is zodoende niet verworpen om reden dat de uiterst dringende noodzakelijkheid niet afdoende werd aangetoond, en valt dus niet onder de uitzondering bepaald in artikel 39/82, §1, vijfde lid van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan de verzoekende partij, overeenkomstig artikel 39/82, §1, vierde lid, van de Vreemdelingenwet, op straffe van niet-ontvankelijkheid, in haar verzoekschrift niet opnieuw de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing vorderen.

In casu dient opgemerkt te worden dat de vordering tot schorsing niet ontvankelijk is en dat de verzoekende partij bijgevolg niet in de mogelijkheid gesteld werd om een repliekmemoirie neer te leggen. Met het oog op de bescherming van de rechten van de partijen is het daarom vereist om de debatten te heropenen en aan de verzoekende partij alsnog de kans te bieden om een repliekmemoirie neer te leggen.

Met het oog op een goede rechtsbedeling worden de debatten heropend en wordt de zaak opnieuw verwezen naar de rol.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2

De debatten worden heropend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig maart tweeduizend en negen door:

mevr. Ch. BAMPS, kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

Ch. BAMPS.